

Pupincuriștii “portocalii” de la Televiziunea Română,

Ultimele vești care vin dinspre TVR arată că aceasta este foarte aproape de colaps financiar și, pentru ca situația să fie redresată, e nevoie să crească taxa TV. Adică românii vor trebui să plătească mai mult pentru o televiziune la care nici nu se uită, fiindcă asta reiese din ratingurile TVR. Pierderea de 100 de milioane de euro este una destul de mare, dacă ne gândim la faptul că, prin reducerea concediului pentru creșterea copiilor de la 2 ani la 1 an, guvernul Boc a anunțat că va economisi 100 de milioane de lei (aproximativ 25 de milioane de euro). Deci, pentru educația viitoarei generații, guvernul Emil Boc face economii, dar la plata pupincuriștilor PDL de la TVR nu face nicio economie. Curios e și faptul că, dacă majoritatea angajaților TVR cu zeci de ani vechime în TVR au salarii decente, bugetare, vedetele care pupincuresc PDL-ul sunt plătite cu mii de euro. Să luăm spre exemplu salariul lui Mircea Marian și pe cel al kolegei sale de emisiune Ioana Lupea, doi ziariști eșuați de la “Evenimentul Zilei” direct pe sticla TVR Info. Cei doi încasează pentru emisiunea pe care o realizează de luni până joi salarii nesimțite, cum ar zice Emil Boc. Mircea Marian este răsplătit cu 6.100 de lei (1.400 euro) pe lună, iar Ioana Lupea, cu 9.600 de lei (2.200 euro) pe lună. La un scurt calcul constatăm că Lupea a câștigat din luna mai 2011 (de când a început emisiunea) și până acum aproximativ 12.000 euro, iar colegul ei Mircea Marian aproximativ 8.400 euro. Iar dacă la salarii cei doi stau foarte bine, nu același lucru se poate spune și despre audiențele pe care le înregistrează la emisiunea lor, fiindcă cifrele de rating ale acestei producții nu sar niciodată de 0,3-0,4%.

În schimb, în declarația de avere a (teoretic) pensionarei Rodica Culcer (foto stânga sus) găsim o sumă căreia nici unul dintre parlamentarii României și nici măcar miniștri nu-i face concurență: 123.426 lei net pe an, adică 10.285,5 lei pe lună (sau 102.855.000 lei vechi pe lună). Posibilul urmaș (sau contracandidat) al Rodicăi Culcer, un propagandist portocaliu feroce, Ion Cezar, nu prea are motive să se plângă. Dimpotrivă. În declarația sa de avere din 2011 apare că în 2010 a avut un salariu (nu ne dăm seama dacă net sau brut, dar oricum nu asta contează) de 189.799 lei (15.816 lei pe lună sau 158 milioane lei vechi). Ion Cezar este în momentul de față director al Direcției Editoriale. Un post cheie pentru actuala Putere - mai ales pentru campania electorală din diaspora - este TVR Internațional. Șefa acestui canal are de ce să se plângă: are salariul ceva mai mic decât Rodica Culcer și Ion Cezar. Adică nu depășește dublul indemnizației unui vicepreședinte de parlament. 119.246 lei a câștigat în 2010 Beatrice Comănescu. Pe lună, însă, șefa TVR Internațional a câștigat doar 9.937 lei sau 99 de milioane lei vechi. În fața acestor salarii nu mai pot spune decât atât: ori TVR își reduce drastic costurile, ori este desființată. M-am săturat să plătesc pentru o televiziune la care nu mă uit.

Mister dezlegat: câți bani primește de la TVR bugetarul Horia-Roman Patapievic

Deși onorariile colaboratorilor externi reprezintă la TVR secrete mai bine păzite decât cele ale NATO, am reușit să aflăm și câți bani primește Horia-Roman Patapievic (foto dreapta sus), președintele Institutului Cultural Român, pentru o emisiune care nu are audiență: 60.000 lei pe an (600 de milioane lei vechi). Informația am obținut-o de la o sursă bine informată din TVR și ea “se pupă” (cu aproximație) cu unele calcule efectuate de noi. Concret, am scăzut din cât a câștigat Patapievic din drepturi de autor sumele câștigate din drepturi de autor ale adjunctului lui Patapievic (un alt propagandist portocaliu fanatic), Mircea Mihăieș, care are colaborări similare, dar mai puțin pe linie de TVR. Patapievic a câștigat din colaborări în 2010 suma de 95.736 lei, iar Mihăieș 42.757 lei. În calitate de președinte al ICR, Patapievic a câștigat (conform declarației de avere) în 2010 suma de 64.538 lei (ministrul Culturii a câștigat în 2010 56.408 lei, iar prim-ministrul cu doar 500 lei/an mai mult ca Patapievic), iar din drepturi de autor,

din mai multe locuri, 95.736 lei. Menționăm că ICR este o instituție bugetară, iar la TVR emisiunea moderată de Patapievic este pe TVR Cultural și are o audiență microscopică. În afară de TVR, șeful de la ICR mai are colaborări la oficiul prezidențial “Evenimentul Zilei”, Editura Humanitas, Asociația Erudio și Art. Adrian Majuru publică în Cotidianul.ro un articol interesant, intitulat “Pe când Patapievic se naștea...”. Îl cităm mai jos.

“Era în anul 1957. Un bătrân distins, cu pantofi uzați și salopetă murdară, mătura străzile orașului. Acum mătura străzile, dar nu întotdeauna fusese măturător. A fost diplomat în capitala Franței. Înainte ... Într-o fabrică, nu contează care, un bărbat între două vârste căra șpanul strungurilor și era gluma muncitorilor deșuchești. Era ‘necalificat’, pentru că așa trebuia. Dar el nu fusese întotdeauna un muncitor necalificat. Fusese medic, profesor universitar. Înainte ... Într-o toaletă publică, o femeie trecută de patruzeci de ani spăla cu o pânză de bumbac murdar pisoarele. Își ștergea fruntea de sudoarea putorii, dar avea o figură delicată. Ciudat. Pentru că nu întotdeauna fusese spălătoreasă de pisoare. Fusese profesoară la liceul ‘Regina Maria’, unde preda limbi clasice. Înainte... Într-un alt oraș, un alt bărbat împingea vagonetele cu cărbuni, deși puterile îi slăbeau. Era vagonetarul Minei Lupeni. Dar nu fusese întotdeauna vagonetar. Era I.D. Sârbu, unul dintre marii scriitori ai țării noastre. Înainte ... Nu departe de marginea Bucureștilor, în fostul bordel Crucea de Piatră, o tânără foarte frumoasă și delicată își trăia existența predând ore de franceză. Fostele curve, muncitoare necalificate

prin uzinele patriei, o batjocoreau, dar ei nu-i păsa. Statul nu o angaja nicăieri pentru că așa trebuia. Din casa părinților ei a fost dată afară și acum locuia într-o cameră a fostului bordel. Dar ea, Sanda Tătăreanu Negroponte, nu trăise dintotdeauna aici. Fusese fiica unui mare prim-ministru al României. Înainte ... Acolo mai trăia și soțul ei. Cultivat și manierat, cu o distincție care te făcea mereu să întorci capul, era instalatorul cartierului. Pentru lavabouri și pisoare. Dar el nu fusese dintotdeauna instalator de pisoare, ci unul dintre avocații mari ai țării noastre, Ulyse Negroponte. Înainte ... În anul 1957, când se petreceau toate aceste povești, s-a născut dl Patapievic. A trăit frumos, în zonă protejată social și politic. Pentru viitorul copilului Patapievic nici nu se punea problema să ajungă vreodată să monteze pisoare sau să măture străzi. Nu! Pentru accederea protejărilor de acest fel a fost distrusă România pe care o știam. Înainte ... Ajuns om mare astăzi, dl Patapievic consideră istoria poporului român o încrucișare de jeturi de urină ale domniei sale, ale prietenilor domniei sale, dar și ale altor luptători în jeturi de urină, din plăcere, din plictis intelectual sau alterare fizică ori dracu îi mai știe. Pentru domnia sa, însă, cultura română este periferică, născută din jeturile de urină ale istoriei altora. Problema cea mai gravă nu este jetul de urină al dl Patapievic peste poporul român, peste istoria sa, peste cultura sa și mai ales peste destinele distruse din vremea nașterii sale, ci faptul că domnia sa se urinează de la înălțimea funcției de director al ICR, de șef peste cultura română! Și spune asta fiind plătit din banii poporului peste care se pișă!! În această vreme își sprijină gașca, promovând-o cu bani grei în afara țării, unde operele acestor mediocri mor de plictiseală în galantarele librăriilor. Dacă acest popor îi produce atât de multă grație, atunci de ce nu-i este grație și de banii pe care-i primește pentru așa-zisele călătorii de promovare?! Dacă îi este așa de grație chiar de poporul care îl subvenționează, atunci de ce nu-și dă demisia din funcțiile oficiale și nu se retrage în turnul de fildeș al genialității sale?! Dacă e așa de bun, atunci de ce nu se stabilește în Occident?! Pentru că în țara mea, aceea pe care o știu eu, unul care se flendură nefiind nici una nici alta din ceea ce pretinde că ar putea fi, ar fi măturat cu siguranță străzile, ar fi făcut ghetele domnul Negroponte sau ar spăla pisoarele minerilor din Lupeni. Înainte...”

Dan ODAGIU

Continuare în pagina 11

căpușe plătite cu mii de euro din buzunarele românilor!

“Campionul” Mircea Mihăieș

Chiar dacă Patapievici este șef la ICR, el este surclasat de către adjunctul său, vicepreședintele ICR, Mircea Mihăieș (foto stânga jos). Acesta obține câștiguri salariale de la trei robinete bugetare: ICR, Universitatea de Vest Timișoara și revista “Orizont”, unde este redactor-șef. Culmea, câștigurile bugetare ale lui Mircea Mihăieș au crescut în 2010 față de 2009 la toate cele trei “robinete”. Ceea ce îl face pe Mihăieș nu numai un campion al odelor prezidențiale, ci și campionul bugetarilor din România. La o simplă adunare, ar reieși 1,4 miliarde lei vechi. În calcul nu au fost luate și sumele obținute din drepturi de autor, chiar dacă și aici sunt ceva bani de la instituții finanțate de stat. În cazul lui Mircea Mihăieș, chiar nimeni nu se întrebă cum poate el acoperi eficient trei posturi bugetare: funcția de subsecretar de stat la ICR, profesor universitar la o universitate de stat și redactor șef de revistă? Iată câștigurile lui Mircea Mihăieș: Institutul Cultural Român (vicepreședinte), 64.597 lei în 2010 și 53.737 lei în 2009; Universitatea de Vest Timișoara (de stat), 58.626 lei în 2010 și 50.004 lei în 2009; Revista “Orizont” (cu finanțare guvernamentală), 20.164 lei în 2010 și 14.833 lei în 2009; CDM Orizont Timișoara, 3.378 lei; colaborări/drepturi de autor, 42.757 lei în 2010 (Revista “România Literară” cu finanțare guvernamentală), Societatea Română de Radiodifuziune (de stat), Evenimentul Zilei (privat), Editura Polirom (privat).

unul de referent specializat în resurse umane. Atât și nimic mai mult. Un deputat fără vreo funcție a câștigat în 2010 o indemnizație (așa se cheamă salariul unui parlamentar) de 51.929 lei. Asta înseamnă 4.327 lei noi pe lună sau 43 de milioane lei vechi. Să luăm un deputat cu funcție. Și nu una oricare, ci cea de vicepreședinte al Camerei. Ne-am uitat la Adrian Năstase și am găsit că în 2010 a luat de la Camera Deputaților 59.937 lei. Deci, în fiecare lună, Adrian Năstase ridica de la casierie 4.994 lei sau 49 de milioane lei vechi pe lună. Dacă ne uităm pe declarația de avere a (teoretic) pensionarei Rodica Culcer, găsim însă o sumă careia niciunul dintre parlamentarii României și nici măcar miniștri nu-i face concurență: 123.426 lei noi net pe an, adică 10.285,5 lei noi pe lună (102.855.000 lei vechi pe lună). Deci, mai mult dublu decât câștigă un vicepreședinte al Parlamentului. Rodica Culcer nu este singura bugetară din TVR care are un salariu catalogat de Traian Băsescu ca fiind “nesimțit”. Și posibilul urmaș (sau contracandidat) al Rodicăi Culcer, tot un propagandist portocaliu feroce, Ion Cezar, nu prea are motive să se plângă. Dimpotrivă. În declarația sa de avere din 2011 apare că în 2010 a avut un salariu de 189.799 lei noi (15.816 lei pe lună sau 158 milioane lei vechi). Ion Cezar este în momentul de față director al Direcției Editoriale.

Șefa TVR Internațional e “discriminată”!

O instituție lipsită de transparență!

Șeful TVR, Alexandru Lăzescu (foto dreapta sus), a declarat anul trecut că “sunt multe frustrări în televiziune. Sunt oameni care câștigă prea puțin față de ceea ce fac, iar alții câștigă prea mult. Acest lucru trebuie reglat”. Numai că de la vorbe la fapte e cale lungă. Același șef al TVR care spune că există unii care câștigă prea mult a refuzat să dea răspunsuri clare unor parlamentari la interpellări și/sau întrebări oficiale. Deputatul PNL Horia Cristian (prin interpellarea nr. 6.511A din 3 mai 2011) și deputatul PNL Mirel Talos (întrebarea 6.614 din 18 mai 2011) i-au cerut lui Alexandru Lăzescu să prezinte, printre altele, care sunt câștigurile colaboratorilor externi. Răspunsul primit, în ambele cazuri, a fost stupefiant: “TVR nu este o autoritate publică în sensul legii ci o instituție care își desfășoară activitatea în regim concurențial și sub controlul unei autorități publice”. Mai mult, celor doi deputați li s-a precizat că TVR nu intră sub incidența Legii pentru accesul la informațiile publice și că numai comisiile parlamentare de specialitate au dreptul să ceară informații, prin prezentarea de rapoarte de activitate (documente unde toate sumele sunt prezentate global).

Salarii “nesimțite” ținute la secret!

Cotidianul.ro a descoperit o anomalie: în România, unde salariile bugetarilor au fost amputate fără drept de apel, există o categorie de bugetari care câștigă chiar dublu față de un parlamentar. Este vorba de anumiți bugetari din TVR, instituție cu pierderi uriașe, care vrea să ne scoată și mai mulți bani din buzunar sub formă de taxă. Dintr-un drept la replică (adresat unei alte publicații, dar ajuns și în redacția noastră) am aflat că Departamentul Comunicare al TVR are “obligația” de a păstra confidențialitatea informațiilor privind numele, datele personale și notele obținute de candidații înscrși la un concurs pentru ocuparea unor posturi în instituție. Cum în media se tot vorbește de organizarea concursului pentru postul de director al Departamentului Emisiunilor Informative și Sport, dar și că Rodica Culcer (ieșită la pensie, dar în continuare director interimar al departamentului) s-ar fi înscris pentru concurs, am intrat pe site-ul TVR pentru a vedea care este situația. Surpriză: în perioada 21 decembrie 2011 - ianuarie 2012 se organizează doar două concursuri pentru ocuparea unui post de statistician și

Un post cheie pentru actuala Putere - mai ales pentru campania electorală din diaspora - este TVR Internațional. Șefa acestui canal are de ce să se plângă. Are salariul ceva mai mic decât Rodica Culcer și Ion Cezar, adică nu depășește dublul indemnizației unui vicepreședinte de parlament. 119.246 lei a câștigat în 2010 Beatrice Comănescu. Pe lună, șefa TVR Internațional a câștigat doar 9.937 lei sau 99 de milioane lei vechi. Acestea sunt doar o parte dintre salariile “normale” din TVR, instituție unde o persoană fără nicio zi experiență în presă a fost angajată cu un salariu de 52 milioane lei vechi pe lună și unde doi dintre propagandiștii portocalii (pe post de moderator) de la TVR Info au 97, respectiv 61 milioane lei vechi pe lună. Și unde un alt fost propagandist, Ioan T. Morar, avea acum doi ani o emisiune prăfuită bugetată cu 7.000 de euro/emisiune. Așa cum cotidianul.ro anticipa, concursul din TVR pentru ocuparea postului condus interimar de Rodica Culcer s-a amânat. “Vă informăm că astăzi, 19 decembrie 2011, interviul din cadrul concursului de ocupare a postului de director al Direcției Emisiuni Informative și Sport nu a mai avut loc, deoarece comisia de evaluare nu s-a putut reuni în plen. Interviul reprezenta faza finală a concursului. Concursul va fi reprogramat la o dată pe care o vom anunța ulterior”, ne anunță Departamentul de comunicare al TVR, în care nu se precizează cine au fost candidații înscrși în concurs!

BIROU DE AVOCATURĂ MONICA SARAN

Adresa: 30-93 31st Street, Astoria, NY 11102

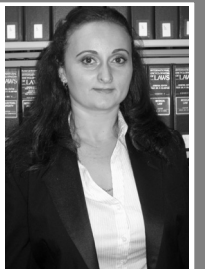
Telefon: (347) 536-5217

VĂ REPREZENTĂM ÎN DOMENIILE:

1. IMMIGRAȚIE - TOATE ASPECTELE
2. DREPT PENAL-CRIMINAL LAW
3. DIVORȚURI

Pentru servicii și tarife vizitați site-ul:

www.saranimmigrationfamilylaw.com

Vladimir Tismăneanu,

Motto: "Nebunia se moștenește, doar că noi ne punem pe cap o șapcă nouă" (vezi Ernst Jünger, "Eumeswill")

În anul 1951, când Brașovul de azi se numea Orașul Stalin, se năștea Vladimir Tismăneanu. A primit prenumele "Vladimir" deoarece părinții lui doreau să păstreze în apropierea lor renumele marelui Vladimir Ilici Lenin. Iar tânărul Vladimir, născut în orașul Stalin (revoltat și el împotriva actualului regim!), a crescut odată cu regimul comunist din patria noastră, în timp ce comuniștii încarcerau, în vremea tinereții sale, zeci de mii de români. Vladimir Tismăneanu, azi profesorul democrat de la Universitatea Maryland, emigrat în anul 1981 (când numai de emigrat nu era vorba, ci mai degrabă de plecare în misiune, misiune din care va ieși doar pe catafalcă!), critică nemulțumirea poporului român pe un site. Iată un fragment din articolul domniei sale:

"(...) Urmăresc de departe, dar cât pot de atent, ce se întâmplă în țară în ultimele zile. Mai ales protestele de la București care azi (14 ianuarie 2011) au atins cote paroxistice. Manifestații, lozinci rimate și ritmate (nu mai contează cât sunt de stridente, de absurde și de vulgare), vehemență, violență, petarde, pietre, sticle, pubele, gaze lacrimogene, jandarmi răniți, protestatari la rândul lor loviți, chipuri acoperite de o manieră zapatistă de fulare, cagule și glugi, panica indusă prin televiziuni și afirmații grăbite de genul 'Băsescu primește ceea ce merită' ori 'cine seamănă vânt culege furtună', un lider al USL, președinte de partid care se visează președinte de țară,

cerând ca președintele țării să fie suspendat prin presiunea străzii, incantații electrizante împrumutate din alte timpuri gen 'Noi suntem poporul/Jos cu dictatorul', de-ai crede că România a dat faliment precum Grecia ori că se află pe marginea prăpastiei, ajunsă într-o stare de quasi-război civil precum Chile în 1973" (Vladimir Tismăneanu, "Furie, petarde și violență în prime time: Cui prodest?", contributors.ro).

Dl Tismăneanu primește și un comentariu din partea unui cititor, "Mihai", care-l întreabă, pe drept cuvânt: "Vreau să-mi spuneți de ce credeți că oameni ca domnia sa (Alina Mungiu Pipidi, nota mea) și alți intelectuali sunt acum alături de aceste acțiuni de protest? Nu cumva dvs., Gabriel Liiceanu și alți intelectuali notabili v-ați pierdut independența? Andrei Pleșu a spus (referindu-se și la dvs.) că cel mai clar caz a fost atacul lui Băsescu la adresa Regelui. Atunci, președintele i-a făcut pe mulți să-și sugrume libertatea interioară, pentru că nu au putut reacționa. S-a referit indirect și la dvs. atunci. De ce nu puteți fi vertical domnule profesor? Obama în SUA i-a spus vreunui secretar de

stat 'Ghici ghicitoarea mea' șantajându-l în direct la TV? De ce nu reacționați critic când e cazul? V-ați pierdut încet-încet toată credibilitatea în fața celor care v-au citit cărțile și v-au admirat cândva..."

Și dl Tismăneanu răspunde, consecvent: "Chiar doriți să citesc ex-Cotidianul? Nu sunt masochist. În plus, argumentul autorității nu m-a convins niciodată. Pot greși eu, poate greși Alina Mungiu. Spiritul critic, o știm de la Kant încoace, înseamnă să fii conștient că vorbești tu, un individ failibil. De unde știți atât de precis la cine se referea Andrei Pleșu? Oricum, dacă mi-am pierdut iremediabil credibilitatea, soluția este să nu mă mai citiți".

Ba, nu, dle V. Tismăneanu, vă citim și vă cităm. Aveți convingeri democratice, după cum și regimul Băsescu este unul "democratic", așa cum susțineți. Dar trebuie, dle Tismăneanu, să plecăm de la originea faptelor, iar această origine a lor, în ceea ce vă privește, se află în "convingerile comuniste" pe care le aveți în cartela biografică.

Vladimir Tismăneanu: "Spiritul revoluționar comunist și lupta cu dușmanul de clasă": "Orice analiză teoretică a problemei spiritului revoluționar va trebui să încerce o definire a conceptului, o prezentare a notelor sale caracteristice. Această necesară deslușire a noțiunii o vedem posibilă mai cu seamă prin determinări negative și prin succesive delimitări. (...) Spiritul critic revoluționar postulează unitatea indisolubilă dintre mijloace și scop, și chiar, mai mult, vede în mijloace premisa îndeplinirii scopului. În acest punct se mai impune o delimitare: apariția marxismului ca o filozofie care reprezintă 'maximum de istorism' (...) dă naștere unei modalități esențiale noi de expresie a revoluției pozitive - spiritul revoluționar comunist. Spre deosebire de umanismul abstract care a însoțit toate marile revolte din trecut, spiritul revoluționar comunist părăsește punctul de vedere al individului izolat și caută secretul existenței sociale în lupta claselor și în dinamica societății civile (...). Spiritul revoluționar comunist valorifică toate tradițiile umaniste. (...) Într-o epocă în care unele conștiințe intelectuale își pierduseră axul de rotație, Partidul Comunist Român a reușit să focalizeze într-o luptă, într-un șuvoi unic al libertății și speranței, dorințele tuturor oamenilor de bună credință de la noi, de a se împotrivi urgiei brune, obiectului spirit gregar. (...) În anii de după război, logica acțiunii revoluționare aducea la ordinea zilei lupta cu dușmanul de clasă, reconstrucție, entuziasmul eroic al brigăzilor de muncă voluntară. (...) Spiritul revoluționar se afirmă ca născător de valori, ca substrat al tuturor acțiunilor menite să ducă la înaintarea noastră spre comunism. (...) Spiritul revoluționar presupune curajul de a gândi realitatea în toată complexitatea ei, pentru că, așa cum sublinia secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu: 'A fi cu adevărat marxist-leninist înseamnă a fi un explorator îndrăzneț și experimental al drumului nou pe care-l deschide omenirii socialismul și comunismul (...)'. Studențimea, alături de întreg tineretul, de toți oamenii muncii, dă viață prin fapte spiritului revoluționar comunist, este angajată plener în efortul de transformare revoluționară a societății noastre pe drumul comunismului" (Vladimir Tismăneanu, "Spiritul Revoluționar", "Convingeri Comuniste", anul I, nr. 1, aprilie 1974, pagina 10).

Adrian MAJURU
Continuare în pagina 13

Doamna Andreea Pârcălăboiu - Dumitru vă invită să vizitați noul birou de avocatură deschis pentru Comunitatea Română în Sunnyside, Queens

Andreea Dumitru & Associates, PC

45-36, 44th Street, Sunnyside, New York, 11104
17 Battery Place South, Suite 625, NY, NY 10004
Telefoane: (212) 809-1810 * (718) 349-3139
Fax: (212) 809-1812 * E-mail: andreadp@dumitru-law.com

Domenii de specializare

- Imigrație: Green Card - printr-un membru al familiei sau prin angajare.
- Vize: de muncă, de student, de artist, de turist, extensii și Visa Waiver .
- Cetățenie Americană pentru persoanele care nu vorbesc limba engleză.
- Drept Comercial: înființare de firme (profit sau non-profit), obținere certificat pentru scutire de taxe, contracte comerciale, obținere certificat de funcționare și licențe.
- Dreptul Familiei: divorțuri, contracte prenuptiale și contracte de înțelegere între părți (settlement agreement).
- Testamente și planificare a proprietăților, succesiuni (Wills, Trust and Estate Planning, Probate).
- Vătămări de persoane sau de proprietăți (Personal Injuries and Property Damage).
- Pentru SUA: procuri generale (Durable General Power of Attorney), procură pentru luarea unei decizii medicale (Health Care Proxy).
- Pentru România: procuri cu apostilă, certificate de moștenitor, testamente; înregistrări de divorțuri, schimbări de nume, traduceri.

Vorbim românește. Biroul nostru este deschis și seara.

politrucul consecvent!

Iată și convingerile comuniste ale tatălui său, Leonte Tismăneanu (Leonte Tisminețki, foto stânga jos): “(...) *Partidul Comunist din România - partid de tip nou, plămădit în focul marilor bătălii de clasă încinse în țara noastră sub influența Revoluției din Octombrie - a luptat din primele clipe ale existenței sale pentru unitate de acțiune și unitate organică a clasei muncitoare. (...) Călăuzindu-se după învățătura leninistă care arată că tăria partidului constă nu atât în numărul membrilor săi, cât în calitatea lor, în devotamentul lor față de interesele clasei muncitoare, că partidul se întărește curățindu-și rândurile de elementele carieriste, nestatornice, dușmănoase, CC al Partidului Muncitoresc Român a hotărât, în baza indicațiilor Congresului PMR, verificarea tuturor membrilor partidului. Acțiunea de verificare a constituit o înaltă școală de educație revoluționară pentru întregul popor și s-a soldat cu scoaterea din rândurile PMR a unui mare număr de elemente necorespunzătoare, necinstite, descompuse moralicește sau dușmănoase. Tăria partidului se verifică în permanență în cursul luptei pentru înfăptuirea politicii sale, pentru industria socialistă a țării ca bază a dezvoltării sale, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru întărirea continuă a statului de democrație populară. Linia sa politică nu poate fi aplicată dacă forța conducătoare în stat, partidul, nu reprezintă o unitate de voință și acțiune. Partidul Comunist nu poate îngădui ca o parte a membrilor săi să se constituie în vreun grup aparte, într-o fracțiune cu platformă și program propriu. (...) Congresul al II-lea al PMR, ținut în decembrie 1955, a făcut un impunător bilanț al realizărilor poporului nostru, bilanț cu care partidul și întregul nostru popor se mândresc. Acest bilanț dovedește fără putință de tăgadă că PMR este la înălțimea partidului de tip nou așa cum l-a conceput Lenin, că poporul nostru are în PMR conducătorul capabil să-l ducă pe drumul vieții noi. (...) Dar așa cum arăta Lenin, cucerirea puterii înseamnă doar începutul revoluției socialiste. (...) Îndeplinirea sarcinilor mărețe ridicate de Congresul al II-lea al PMR în fața poporului nostru nu ar putea fi îndeplinite dacă imensa majoritate a membrilor partidului nu ar răspunde la chemările conducerii sale ca un singur om, dacă partidul n-ar avea o disciplină de fier. Stând ferm pe pozițiile marxismului creator, partidul nostru a respins cu hotărâre tendințele anarhice ale unor elemente care sub presiunea ideologiei străine și a propagandei dușmane au încercat, cu prilejul dezbaterilor Documentelor Congresului al XX-lea al PCUS, să stabilească unitatea și rolul conducător al partidului în viața de stat și obștească, în ideologie și cultură. Astfel, însuși viața, însuși cerințele de partid și ale construcției socialiste continuă adevăratele învățăminte marxist-leniniste care demonstrează că lupta consecventă împotriva oricărei varietăți de oportunist și curățirea rândurilor partidului de elementele oportuniste este o lege a dezvoltării partidului revoluționar al clasei muncitoare. (...) PMR, ca detașament al mișcării comuniste internaționale, ca unic partid de guvernământ al unei țări care face parte din marea familie a țărilor socialiste, este conștient de marea răspundere care apasă pe umerii săi și înțelege să se călăuzească și pe viitor de atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă” (Leonte Tismăneanu, șeful catedrei de socialism științific de la Universitatea “C.I. Parhon” din București, “Drumul înfăptuirii Partidului unic al clasei muncitoare din România”, “Viața Studențească”, anul III, nr. 2, februarie 1958, pag. 5).*

“Despre predarea diferențiată a științelor sociale se vorbește de multă vreme însă până astăzi, practic, ea nu a fost realizată. Într-adevăr, predarea diferențiată prezintă o mare importanță (...) astfel încât să trezească interesul studenților, să-i facă să

înțeleagă politica partidului și guvernului, lupta poporului nostru și a clasei muncitoare pentru făurirea vieții noi, să-i facă să înțeleagă sacrificiile și eforturile eroice depuse de oamenii muncii pentru a le asigura și lor, studenților, o viață liberă și condiții optime de pregătire. (...) Mai trebuie spus că greutățile și lipsurile care apar în mod inevitabil în opera de construire a socialismului nu trebuie ocolite de cursurile noastre deoarece atunci vom obține efecte contrare celor urmărite de noi. Problemele tratate vor coincide în liniile lor mari, dar felul în care va fi expusă lecția va varia după posibilitățile și personalitatea fiecărui cadru de predare în parte. Fără îndoială că acest procedeu nou, la înălțimea cerințelor actuale de învățământ nou superior, va influența în mod pozitiv eficacitatea cursului de socialism științific” (Leonte Tismăneanu, șeful catedrei de socialism științific de la Universitatea “C.I. Parhon” din București, “Viața Studențească”, anul II, nr. 9, septembrie 1957, pag. 6).

Dle Tismăneanu, nu suntem nici idioți, nici partinici. Eu unul știu că forțele puterii se folosesc de orice formă de manipulare și este foarte posibil ca acum să se confrunte două mafii. Mafia pe care o sprijiniți dumneavoastră consecvent prin cartela biografică și cealaltă Mafie, care vrea puterea. De ce? Pentru că Mafia de la putere nu a împărțit puterea și cu ceilalți! Apoi, chiar și furia, nemulțumirea poporului le pot fi de folos celor din subteranele puterii, de care tatăl dumneavoastră nu a fost străin; și această furie, nemulțumire populară legată de prăbușirea continuă a societății românești este pecetluită de actualul regim, care va împlini curând zece ani! Și apoi, dle Tismăneanu, să nu suferim de ipocrizie: nu există confruntare în sfera politicii fără să se folosească de slăbiciunile celuilalt. Comuniștii au făcut-o foarte bine. Tatăl dvs. a știut că partidul comunist oferă pentru prima oară în istorie un rol social, un cuvânt de spus marginalilor de orice fel, de la robii sociali ai orașelor și lumea dezmoșteniților, la sărăcimea satelor. De această dată, dle Tismăneanu, tocmai acești marginali sociali s-au întors împotriva vechilor și actualilor activiști comuniști! Vă convine sau nu, schimbarea se va petrece. Dar ceea ce este de admirat la dvs. este consecvența, probabil o moștenire biografică. Nu știu dacă este din convingere politică sau sunteți numai în misiune politică. Bun, prost, dat totuși consecvent într-o singură idee: aceea a convingerilor comuniste!

P.S. Spre deosebire de dl Vladimir Tismăneanu, care-și păstrează consecvența față de valorile de început, sunt mulți intelectuali precum guzganii care aleargă spre o felie de salam în plus, pe care le-o aruncă noul stăpân. Și ei vin din regimul comunist și care, după ce au sprijinit contra cost actualul regim, acum se pregătesc tremurând de o dizgrațioasă detașare de regimul Băsescu. Păstrează tăcerea, rămân în umbră până la limpezirea apelor, pentru a se decide apoi pentru care tovarăș vor defila. Aceștia sunt cei mai periculoși deoarece vor trăda oricând interesele poporului român pentru cine plătește mai mult! Ei sunt menționați și în lista regizorului Sorin Ilieșiu, iar printre ei sunt și Horia-Roman Patapievici, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Mircea Cărtărescu. Despre primul dintre ei, Horia-Roman Patapievici, Sorin Ilieșiu a afirmat că este o rușine, pentru că se află într-un loc complet nemeritat, unde Mihai Eminescu ar fi trebuit să fie președinte de onoare al ICR. Iar dintre cei menționați se detașează prin oportunist și ipocrizie Cărtărescu, fiindcă este singurul care a cerut în mod expres plecarea stăpânului în numele intelectualității. Deși marea masă a intelectualilor nu-l consideră ca făcând parte dintre protestatari, ci îl consideră doar un profitor veros, care se adaptează situației de putere. Dacă se vrea atât de corect, de ce nu a luat atitudine acum un an?!

